

Tožena stranka: Administrația Fiscală pentru Contribuabili Mijlocii București – Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București

Intervenientka: Berlin Chemie AG

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali je zato, da se lahko šteje, da ima družba, ki opravlja dobavo blaga na ozemlju države članice, ki ni država, v kateri ima sedež ekonomske dejavnosti, v skladu s členom 44, drugi stavek, Direktive Sveta 2006/112/ES z dne 28. novembra 2006 o skupnem sistemu davka na dodano vrednost ⁽¹⁾ in členom 11 Uredbe Sveta št. 282/2011, stalno poslovno enoto v državi, v kateri opravlja dobavo blaga, nujno, da ji pripadajo človeški in tehnični viri, ki jih uporablja na ozemlju te države, oziroma zadostuje, da ima ta družba neposreden in trajen dostop do takih človeških in tehničnih virov prek druge odvisne družbe, katero obvladuje, ker ima v lasti večino njenih družbenih deležev?
2. Ali mora zato, da se lahko šteje, da ima družba, ki opravlja dobavo blaga na ozemlju države članice, ki ni država, v kateri ima sedež ekonomske dejavnosti, v skladu s členom 44, drugi stavek, Direktive Sveta 2006/112/ES z dne 28. novembra 2006 o skupnem sistemu davka na dodano vrednost in členom 11 Uredbe Sveta št. 282/2011 ⁽²⁾, stalno poslovno enoto v državi, v kateri opravlja dobavo blaga, domnevna stalna poslovna enota neposredno sodelovati pri odločanju v zvezi z dobavo blaga, oziroma zadostuje, da ima ta družba v državi, v kateri opravlja dobavo blaga, človeške in tehnične vire na voljo prek pogodb o trženju, ureditvi, oglaševanju, skladiščenju, zastopanju, sklenjenih s tretjimi družbami, pri čemer lahko te dejavnosti neposredno vplivajo na obseg prodaje?
3. Ali pri razlagi člena 44, drugi stavek, Direktive Sveta 2006/112/ES z dne 28. novembra 2006 o skupnem sistemu davka na dodano vrednost in člena 11 Uredbe Sveta št. 282/2011, možnost davčnega zavezanca, da ima neposreden in trajen dostop do človeških in tehničnih virov drugega odvisnega davčnega zavezanca, katerega obvladuje, izključuje, da bi se zadnjenavedena odvisna družba lahko štela za ponudnika storitev za tako vzpostavljeno stalno poslovno enoto?

⁽¹⁾ UL 2006, L 347, str. 1.

⁽²⁾ Izvedbena uredba Sveta (EU) št. 282/2011 z dne 15. marca 2011 o določitvi izvedbenih ukrepov za Direktivo 2006/112/ES o skupnem sistemu davka na dodano vrednost (UL 2011, L 77, str. 1).

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Cour de cassation (Francija) 23. julija 2020 – DM, LR/Caisse régionale de Crédit agricole mutuel (CRCAM) Alpes-Provence

(Zadeva C-337/20)

(2020/C 339/04)

Jezik postopka: francoščina

Predložitveno sodišče

Cour de cassation

Stranke v postopku v glavni stvari

Vložnici kasacijske pritožbe: DM, LR

Nasprotna stranka v postopku s kasacijsko pritožbo: Caisse régionale de Crédit agricole mutuel (CRCAM) Alpes-Provence

Vprašnji za predhodno odločanje

1. Ali je treba člen 58 Direktive 2007/64/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. novembra 2007 o plačilnih storitvah na notranjem trgu in o spremembah direktiv 97/7/ES, 2002/65/ES, 2005/60/ES in 2006/48/ES ter o razveljavitvi Direktive 97/5/ES ⁽¹⁾ razlagati tako, da za neodobrene ali nepravilno izvršene plačilne transakcije vzpostavlja sistem odgovornosti ponudnika plačilnih storitev, pri katerem je izključena vsakršna tožba zaradi civilne odgovornosti po splošnem pravu, ki v zvezi z istimi dejstvi temelji na neizpolnitvi obveznosti tega ponudnika, ki mu jih nalaga nacionalno pravo, zlasti če uporabnik plačilnih storitev v 13 mesecih po obremenitvi ponudnika plačilnih storitev ni obvestil, da plačilna transakcija ni bila odobrena ali je bila nepravilno izvršena?

2. Če je odgovor na prvo vprašanje pritrdilen, ali navedeni člen nasprotuje temu, da porok uporabnika plačilnih storitev v zvezi z istimi dejstvi uveljavlja civilno odgovornost po splošnem pravu zoper ponudnika plačilnih storitev, ki je prejemnik poročila, da bi izpodbijal znesek zavarovanega dolga?

(¹) UL 2007, L 319, str. 1.

**Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Cour de cassation (Francija) 24. julija 2020 –
Bank Sepah/Overseas Financial Limited, Oaktree Finance Limited**

(Zadeva C-340/20)

(2020/C 339/05)

Jezik postopka: francoščina

Predložitevno sodišče

Cour de cassation

Stranke v postopku v glavni stvari

Vlagatelj kasacijske pritožbe: Bank Sepah

Nasprotni stranki v postopku s kasacijsko pritožbo: Overseas Financial Limited, Oaktree Finance Limited

Druga stranka: Procureur général près la Cour de cassation

Vprašnji za predhodno odločanje

1. Ali je treba člen 1(h) in (j) in člen 7(1) Uredbe (ES) št. 423/2007 (¹), člen 1(i) in (h) in člen 16(1) Uredbe (EU) št. 961/2010 (²) ter člen 1(k) in (j) in člen 23(1) Uredbe (EU) št. 267/2012 (³) razlagati tako, da nasprotujejo temu, da se na zamrznjenem premoženju brez predhodnega dovoljenja pristojnega nacionalnega organa izvrši ukrep, ki nima učinka prenosa, kot sta sodno zavarovanje ali rubež za zavarovanje terjatve, določena v francoskem zakoniku o civilnih izvršilnih postopkih?
2. Ali je okoliščina, da vzrok za terjatev, ki jo je treba izterjati pri osebi ali subjektu, katerega premoženje je zamrznjeno, ni povezan z iranskim jedrskim in balističnim programom ter je nastal pred sprejetjem resolucije Varnostnega sveta Združenih narodov 1737 (2006) z dne 23. decembra 2006, upoštevna za odgovor na prvo vprašanje?

(¹) Uredba Sveta (ES) št. 423/2007 z dne 19. aprila 2007 o omejevalnih ukrepih proti Iranu (UL 2007, L 103, str. 1).

(²) Uredba Sveta (EU) št. 961/2010 z dne 25. oktobra 2010 o omejevalnih ukrepih proti Iranu in razveljavitvi Uredbe (ES) št. 423/2007 (UL 2010, L 281, str. 1).

(³) Uredba Sveta (EU) št. 267/2012 z dne 23. marca 2012 o omejevalnih ukrepih proti Iranu in razveljavitvi Uredbe (EU) št. 961/2010 (UL 2012, L 88, str. 1).

Tožba, vložena 24. julija 2020 – Evropska komisija/Italijanska republika

(Zadeva C-341/20)

(2020/C 339/06)

Jezik postopka: italijanščina

Stranki

Tožeča stranka: Evropska komisija (zastopnika: F. Moro, A. Armenia, agenta)

Tožena stranka: Italijanska republika